

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1000. Usque Ad Annum 1063

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117956

§. 58. Guilielmus Dux Aquitaniæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66323](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66323)

§. LVIII.

Guilielmus Dux Aquitaniae.

Sæculum XI.

A.C. 1022.

Guilielmus Dux, qui in hoc loco memoratur, a quibusdam Magnus dictus, illius ætatis Principibus potentia vix ulli secundus, & Religiosissimus erat, pauperum Defensor, Monachorum Pater, Ecclesiarum Præsidium. Juvenis singulis annis Romam proficisci adsuevit, quod si aliquo anno omitteret, in vicem ad S. Jacobum in Gallæciam peregrinabatur. Sive in itinere esset constitutus, sive in Palatio versaretur, Regi propior quam Duci videbatur, toti Aquitanie suprema potestate dominans, Regi Roberto, atque etiam exteris Principibus, Alphonso Regi Legionis, Sanctio Navarræ, Canuto Daniae & Angliæ, & Henrico Imperatori amicitia junctus; id enim mutua dona, quibus se colebant, demonstrant. Clericorum insigni scientia ornatorum singularem curam gerebat; unde Abbatiam S. Maxentii Rainaldo Monacho, cognomento Platoni, contulit. Ipse Dux a puero diligenter literis imbutus multos in Palatio libros habebat, lectione delectabatur, & Caroli Magni prudentiam imitatus, ubi otium erat, præsertim longis noctibus in hyeme, libros pervolvebat. Episcopos frequentissime apud se habebat. Complu-

Chr. Adema.

p. 172.

p. 177.

L 3

res

Sæculum XI. res fundos variis Monasteriis, nominatim
A.C. 1022

S. Martialis Lemovici, S. Michaelis, vulgo *en l'Erme*, & Cluniacensi dedit. Namque Monachos Regulares, & Abbates magno honore prosequabatur, atque in difficilibus Reipublicæ negotiis eorum consilio utebatur. Imprimis Odilonem Abbatem Cluniacensem amabat, multis largitionibus eum sibi devinciens; ipsumque templum esse Spiritus S. dicere auditus, cui aliquot Monasteria in suis Ditionibus posita reformanda commisit.

Chron. Maleac. p. 206.
V. Mabill. Sæc. 6. Art. p. 133.

Guilielmo Duci Monasterium Maleacense in Territorio Pictaviensi originem suam debet, post annos trecentos in Ecclesiam Episcopalem evectum. Idem Dux Abbatiam Burgeliacensem in Ditione Andegavensi in prædio suo proprio fundavit. Ejusque ætate & eodem anno millesimo decimo in Monasterio Angelorum apud Xantones Caput S. Joannis Baptistæ inventum est, quod jam tempore Pipini Aquitaniæ Regis, Ludovici Pii filii, hujus Monasterii Fundatoris, illuc delatum dicebatur. Hodieque hujus Translationis Historia nobis superest, sed adeo barbare & incondite scripta, ut jam Sæculo undecimo necdum elapso conficta esse dignosceretur. Nihilominus detectum hoc caput, quod S. Joannis Baptistæ esse credebatur, Fidelium devotionem mirum in modum excitavit.

Biblio. PP. in Ecclesiam Episcopalem evectum. Idem Labbe to. 2. p. 222.
Chr. ap. Besly. Annal. Bened. l. 30 n. 14. Post. op. Cypr. Adema. 178.

vit. Peregrinanes innumeri ex omni-
 bus Gallia^{rum} provinciis, ex Italia, Hispa-
 niaque confluxerunt. Robertus Rex
 quoque & Regina adfuere, concham au-
 ream triginta librarum, & multas vestes
 pretiosas offerentes. Sanctius etiam Rex
 Navarrae, Dux Vasconiae, Comes Cam-
 paniae, ceterique Optimates omnes, Epi-
 scopi, Abbates, cum magnificis muneri-
 bus advenerunt. Inter publicas preces
 procedentes populi alias celeberrimas
 Reliquias atque etiam S. Martialis, qui
 Aquitaniae Apostolus habebatur, illuc
 deferebant. Ex ista autem qualicunque
 inventione saltem illud, opus vere salu-
 tare, fluxit, quod Regulae custodia antea
 in monasterio S. Joannis *d' Angeli* colla-
 psa, restituta fuerit. Nam jubente Gui-
 lielmo Duce S. Odilo advenit, atque Ab-
 batem nomine Aimericum ibi constituit.
 Guilielmus vero Dux mortem oppetiit
 Malleaci, habitu Monachorum indutus,
 annos natus septuaginta & unum, ulti-
 ma die Januarii anno Salutis millesimo
 trigesimo.

Saeculum XI.
 A.C. 1022.

Chron. Mal.
laac. p. 207.

§. LIX.

Roberti Regis Pietas.

Civitas Aurelianensis Roberto Regi
 semper in deliciis fuit, nempe in ea
 nato, baptizato, & coronato. Ecclesiae
 Cathedrali S. Crucis agros, a Fulcone
 Episco-

Helg. p. 68.